บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงพื้นที่โล่งย่านศูนย์กลางพาณิชย์กรรมในช่วงเวลา ปี พ.ศ. 2495 - พ.ศ. 2547 ในพื้นที่เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลที่ได้จากการสำรวจภาคสนาม ปี พ.ศ. 2548 ร่วมกับข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์โดยการใช้เทคนิคการแปลความหมายจากภาพถ่ายทางอากาศและภาพถ่ายดาวเทียมเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพของพื้นที่โล่งโดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ช่วงเวลา ได้แก่ ปี พ.ศ. 2495 พ.ศ. 2517 พ.ศ. 2530 และ พ.ศ. 2547 จากผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของพื้นที่โล่งมีผลกระทบจากการพัฒนาระบบโครงข่ายถนนและการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. วิวัฒนาการของพื้นที่โล่งในพื้นที่เขตบางรัก

จากการศึกษาวิวัฒนาการของพื้นที่เขตบางรักแสดงให้เห็นถึงจุดเริ่มต้นของการตั้งถิ่นฐานของชุมชนชาวตะวันตกที่เข้ามาพักอาศัยและค้าขายสินค้า ภายหลังจากก่อสร้างโครงข่ายถนนสายหลักและถนนสายรองได้แก่ ถนนเจริญกรุง ถนนพระราม 4 ถนนสีลม ถนนสุรวงศ์ ถนนสาทร ถนนสีพระยาและถนนมหาพฤฒาราม เพื่อทำหน้าที่เชื่อมต่อการสัญจรในพื้นที่เกิดการขยายตัวของพื้นที่อาคารและสิ่งปลูกสร้างตามแนวเส้นทางคมนาคม (Liner Settlement) เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินจากพื้นที่โล่งเกษตรกรรมเป็นพื้นที่ย่านพักอาศัยและย่านการค้า โดยใน ปี พ.ศ. 2495 พื้นที่โล่งในเขตบางรักมีศักยภาพรองรับการขยายตัวของพื้นที่เมืองได้อย่างเต็มที่ โดยมีพื้นที่โล่งเท่ากับ 2.32 ตารางกิโลเมตร ร้อยละ 57.71 ของพื้นที่ทั้งหมดแบ่งเป็นพื้นที่โล่งคาดแจ้งร้อยละ 48.75 และพื้นที่โล่งสีเขียวร้อยละ 8.96 โดยพื้นที่โล่งส่วนใหญ่อยู่บริเวณด้านหลังอาคารประเภทตึกแถว อาคารพาณิชย์และบ้านพักอาศัยมีความสูง 2 - 3 ชั้น มีลักษณะการขยายตัวของพื้นที่สิ่งปลูกสร้างอาคารในแนวราบตามแนวเส้นทางคมนาคม (ภาพที่ 5.1)